

מ"ת 1717/06/16 - מדינת ישראל נגד לאוניד פרבר

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

מ"ת 1717-06-16 מדינת ישראל נ' פרבר
תיק חיצוני: 235731/2016

בפני	כבוד השופטת ענת יהב-שופטת
מבקשים	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד פינצ'י
נגד	
משיבים	לאוניד פרבר ע"י ב"כ עוה"ד מינוואי

החלטה

בפני בקשה למעצר עד לתום ההליכים כנגד המשיב, בה מתבקש מעצרו ממש או לחילופין השארתו במעצר בית מלא בפיקוח ערבים וערבויות נוספות, והכל לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "החסד"פ").

בד בבד עם בקשה זו הוגש כתב אישום כנגד המשיב בו מיוחסת לו עבירה של נהיגה בשכרות, כאשר בבדיקה במכשיר הינשוף נמדדה כמות של 590 מק"ג לליטר נשוף.

ב"כ המשיב מבקש לשחררו בערבויות כספיות ובפיקדון כספי שיופקד.

בבוא בית המשפט להחליט בבקשה מסוג זה, עליו לבחון האם בתיק קיימות ראיות לכאורה לעבירה המיוחסת למשיב, כאלו שהינן בעלות משקל פוטנציאלי להרשעתו בדין. ולאחר מכן יש לבחון האם עבירה זו יש מקימה עילת מסוכנות.

תיק החקירה הוגש לעיוני.

ראיות לכאורה:

הצדדים אינם חלוקים בדבר הימצאות ראיות שכאלה. בדיקת תיק החקירה על ראיותיו מעלה כי בתיק דו"ח פעולה מיום 3.6.16 של השוטר גילגורט אלכסנדר, אשר נקרא לעזרתו של מתנדב לבצע בדיקת נשיפון למשיב, אשר לא הצליח לבצעה. בסופו של דבר האינדיקציה אשר התקבלה בבדיקה זו הייתה "נכשל".

עמוד 1

כמו כן, בתיק פלטי תוצאת בדיקת מכשיר הינשוף שמציינת, כי למשיב רמת אלכוהול של 590 מק"ג לליטר אוויר נשוף. בנוסף ב"שיחה הראשונית" שבוצעה לו עו קודם הבדיקה במכשיר הינשוף, מודה המשיב, כי שתי כמות לא מבוטלת של אלכוהול "5 כוסות קוניאק לפני שעתיים". בחקירתו לאחר הבדיקה באזהרה הודה ששתי לפני הנסיעה "2 בקבוקי בירה קטנים".

עוד, בדוח הפעולה בסעיף 4, נרשם שהשוטר הריח ריח חזק מפיו של המשיב, וכי התנהגותו הייתה "פרועה" ו"עצבני".

בנוסף, יש לציין כי בבדיקת המאפיינים הצליח בכל פרמטר.

לאור כל המקובץ לעיל, ברור כי ראיות לכאורה בתיק זה קיימות, בוודאי על מנת לעבור את המשוכה הזו בשלב זה של הדיון.

מסכנות:

שני הצדדים מסכימים כי בהתקיים ראיות לכאורה, קיימת מסוכנות מן המשיב.

המבקשת טוענת למסוכנות של המשיב אשר נלמדת מכך כי בעברו כבר הורשע בשתי הרשעות בגין עבירות דומות, האחת משנת 2007 והשנייה משנת 2009, כאשר לדעתה החזרתיות הזו יש בה כדי ללמד על כך שלא ניתן ליתן אמון במשיב, ויש לעצרו מחדש, (שכן שוחרר בתחנת המשטרה עוד באותו היום), ולחילופין מבקשת שיישאר במעצר בית מלא, ובעצם ימשיך את מעצר הבית אשר הושת עליו ע"י קצין משטרה מתאריך ה- 3.6.16 וזאת למשך 24 שעות ובפיקוח צמוד של ערב אשר יחתום ערבויות מתאימות.

ב"כ המשיב מבקש מבית המשפט לשחרר את המשיב ולא להשית עליו כל מעצר כלשהו, אפילו לא בדמות של מעצר בית ואף לא חלקי. לדידו, אמנם מדובר בעבירה שלישית, אך מציין כי העבירה שבגינה הורשע בשנת 2009, נחזית כנהיגה תחת השפעת משקאות אלכוהוליים, וזאת לפי העונש אשר הוטל על המשיב, (פסילת רישיון בת פחות משנה), ומכיוון שבחומר הראיות לא מצויים פסקי הדין, מבקש ללמוד זאת לטובתו של המשיב- בנקודה זו אקבל עמדתו של ב"כ המשיב.

ב"כ המשיב הציג פסיקה עניפה על מנת לסמוך טענתו, כי כאשר אין בעברו של המשיב עבירות שבמהותן הינן הפרת הוראות שיפוטיות ועבירות של נהיגה בזמן פסילה, הרי שיש דחות את בקשת המבקשת, ולתת אמון במשיב, וזאת תוך פסילתו עד לתום ההליכים (כפי שכבר נעשה בדיון מקביל) ובערבויות נוספות. לדעתו, יש בכל אלו למנוע ולאייץ מסוכנותו של המשיב אשר נעוצה בעצם נהיגתו ולא בעובדה שהוא יכול לנוע חופשי.

דין והכרעה:

אין ספק כי נהיגה בכבישי הארץ, כאשר הנהג שתה קודם לכן, יש בה מסוכנות לביטחון הציבור ולשלמות גופו. כאשר לא אחת עמדו בתי המשפט על המסוכנות הפוטנציאלית הטמונה בכך, כאשר נהיגה שכזו הייתה הסיבה לגרימת תאונות ותוצאות הרות גור. של פגיעות בנפש וגוף.

אני מסכימה אף כי על בית המשפט להירתם למלחמה זו בכל מאודו.

ואולם השאלה היא מהי אותה הפעולה שיש לנקוט בשלב זה של הדיון ולאור הנסיבות כפי שעולה מנסיבות תיק זה וממשיב זה.

בחינה מדוקדקת בעברו התעבורתי של המשיב מעלה, כי אין המדובר בשתי הרשעות בגין עבירות דומות, אלא המדובר בתיק אחד (שמספרו 15748/07) בגין עבירה של נהיגה בשכרות בתאריך ה-16.8.2007, כאשר בתאריך 28.11.2007 נשפט בגין העבירה הזו, בין היתר ל-45 חודשי פסילה ורכיבים נוספים, ובשנת 2009 נשפט בתיק זה ובגין עבירה זו לכמעט 12 חודשי פסילה ורכיבים נוספים. אין זאת אלא שפסק הדין הראשון בוטל ותחתיו ניתן פסק הדין משנת 2009.

מכאן, שהמשיב עבר עבירה אחת דומה בשנת 2007 ובעצם זוהי העבירה השנייה המיוחסת לו, דהיינו חלפו להן 9 שנים מאז ביצוע העבירה ו- 7 שנים מאז נגזר דינו- במצב דברים אלו נראה כי לא מדובר בעבריו רצידיביסט, וברור כי הזמן הרב שחלף בין שתי העבירות מחליש עד למאוד את טענת החזרתיות.

בכל מקרה, הלכות ברורות יצאו תחת ידי בתי המשפט על ערכאותיהן השונות אשר מורים אותנו לבחון מהי אותה המסוכנות המיוחסת, במה היא נעוצה, ואיזוהי ההגבלה שיש להטיל לצורך שמירת אינטרס הציבור עליו אמון בית המשפט.

במקרה זה, צודק ב"כ המשיב, כי הלה לא הורשע בעבירה של הפרת הוראה חוקית ואף לא נהג בזמן פסילה. כמו כן, למשיב לא מיוחסת עבירה נלווית נוספת על זו. משכך, מבקש הסנגור לתת אמון במבקש, ולהסתפק בפסילת רישיונו על מנת לתת מענה למסוכנות אשר נעוצה בנהיגתו.

עמדתו נראית לי מזאת של המבקשת, שכן אף אם יש מסוכנות, הרי שבית המשפט מחוייב לברר מהי אותה החלופה אשר תיתן מענה ותפגע באופן המזערי בחירויותיו של המשיב, והכל תוך הקפדה על אינטרס הציבור.

עמדה זו חוזרת ונשזרת בפסיקה, (והשווה עמ"ת 40080-08-15 חכמוב נ' מד"י, עמ"ת 2010-08-14 טקיה נ' מד"י, עמ"ת 40211-07-11 שניר מאמה מזרחי נ' מד"י).

מדובר במשיב נורמטיבי, אשר עובד לפרנסתו, מתעתד להינשא (לבית המשפט הוצגו מסמכים המוכיחים כי נקבע לו

ולבת זוגו תור להירשם לנישואין נוסח פרגוואי ביום 8.6.16).

המשיב נוהג משנת 2004, לחובתו 10 הרשעות קודמות, האחרונה משנת 2015 בגין נהיגה שלא בימין הקיצוני של הכביש, וקודם לכן, הרשעה משנת 2010 בגין נהיגה במהירות מסוג ברירת משפט.

נראה לבית המשפט, כי לו הבחינה המבקשת כי מדובר בהרשעה אחת בגין עבירה ישנה, ולא שתיים, לא הייתה מתבקשת הבקשה.

כאן אף יוער, כי על פי מדיניות המבקשת ברמת אלכוהול שכזו כפי שנמדדה למשיב, לא מגישה זו אפילו בקשת פסילה עד לתום ההליכים.

על כן, ובאיזון כל השיקולים, ולאחר שרישיונו של המשיב נפסל עד לתום ההליכים נגדו, מורה כי המשיב ישוחרר ממעצר הבית, לצד ערבויות נוספות כדלקמן:

1. המשיב יפקיד סך של 1500 ₪ (זאת בנוסף על ההפקדה אותה ביצע לצורך שיחרורו מתחנת המשטרה).
2. המשיב יחתום על ערבות עצמית בסך של 7000 ₪ להבטחת תנאי שחרורו והתייצבותו לדיונים.
3. תחתם ערבות צד ג' בסך של 7000 ₪ של הגב' בוגטקוב אולגה מ.ז. 320948789.
4. מורה על הטלת צו עיכוב יציאה מן הארץ, עד לתום ההליכים כנגדו.
5. המשיב יוכל לצאת את הארץ בין התאריכים 8.6.16-15.6.16 וזאת כנגד הפקדת ערבות נוספת בסך של 1,000 ₪.

ניתנה היום, א' סיוון תשע"ו, 07 יוני 2016, בנוכחות הצדדים.